

ZGODBE: SHEIKHOMAR

Ime: **SHEIKHOMAR**

Priimek: **BAH**

Starost: **20**

Država porekla: **GAMBIJA**

Živi v **Italiji** od: **2014**

KRATEK POVZETEK

Sheikhomar Bah je iz Gambije. Iz Gambije je pobegnil, zaradi težav v očetovi družini. Izbruhnil je namreč preprič okrog zemlje, ki jo je stari oče pred smrtjo zapustil očetu. Sheikhomarjev oče, stric in očetovi bratje niso bili zadovoljni s to odločitvijo in odločili so se za preprič in borbo z Sheikhomarjem. Želeli so dobiti zemljo. Nekega dne so se bratje odločili, da bodo poklicali Sheikhomarjevega očeta. Bilo je pozno ponoči. Sheikhomar je očeta moledoval, naj ne gre, kajti bilo je nevarno, tako pozno ponoči. Oče je odvrnil, da naj ne skrbi, da se ne bo nič zgodilo in šel je na sestanek z brati. Vrnil se je domov z ranami. Nemudoma so ga sprejeli v bolnišnico in narejen je bil policijski zapisnik. Kasneje je v bolnišnici umrl. Čez leto dni so bratje prišli k Sheikhomarjevi materi, da se pogovorijo o dediščini in zemlji. Mati jim je dejala, da naj se pogovorijo z Sheikhomarjem, ker je on edini moški v družini in ker je on podedoval zemljo in nepremičnine. Sheikhomar jim ni hotel dati zemlje, ker jo je hotel zase in za mamo, za katero je želel skrbeti in za sestrino šolanje. Posledično se je Sheikhomar pričel batiti, da ga bodo očetovi bratje pokončali tako, kot so to storili z očetom.

»NAJ PADE DEŽ LJUBEZNI.«

SHEIKHOMARJEVA ZGODBA

SPOPAD IN POBEG

Sheikhomarja je mati prosila, naj odide iz države, da ga ne bo doletela enaka usoda kot očeta. Ubogal je materin nasvet. Tako je preprečil stricem, da bi zahtevali zemljo, kajti sporazuma ni moč doseči dokler je podpisan v drugi državi. In tako je zapustil Gambijo, iščič boljše in mirnejše življenje.

Sprva je potoval v Senegal. Kmalu je spoznal, da bi bilo življenje tam preveč težko in je šel v Mali, kjer je ostal nekaj časa, a tam ni bilo kaj dosti bolje. In se je odselil v Burkino Faso, kjer je nekaj časa ostal. Tam je srečal ljudi, ki so se odpravljali v Libijo iskat delo, boljšo prihodnost in varnost. Da bi si zaslužil za pot, je šel v Niger. Tam je zaslužil dovolj, da je plačal voznilo za kamion in nazadnje je prispel v Tripoli. Presenetilo ga je trpljenje tamkajšnjih ljudi. Potem si je kupil »vozovnico« v Evropo. Tri dni je plul po Sredozemskem morju. Ni vedel kam gre. Četrtni dan so ga rešili iz morja. Mimo je priplula velika ladja in tako je pristal v Italiji.

SPOPRIJEMANJE S TEŽAVAMI V NOVI DRUŽBI

Sheikhomarja je prihod v Italijo sprva presenetil. Uresničile so se sanje, ko je videl, kako jim Italijani izrekajo dobrodošlico, kako prijazni so z njimi, ko so prispeli v Pallazzo Sicily. Z ladje so jih peljali v taborišče prve pomoći, kjer so lahko jedli, se tuširali in dobili so posteljo, da so prespali. »Česa tako lepega še nisem doživel in Sicilijanci so bili tako prijazni z nami, kot da smo doma.« Tam se je Sheikhomar pričel učiti jezika, kar mu je

»Prijatelji
v Italiji me vidijo
kot brata.«

ZGODBE: SHEIKHOMAR

šlo težko in mislil je, da se ne bo mogel nikoli naučiti. Potem so ga za nekaj dni poslali v Foligno. Sheikhomarja so tam pričakali prijazni ljudje. »Ni da bi pričakoval, da vas bodo povsod sprejeli prijazni ljudje. Nekateri vas imajo radi, nekateri ne. Toda poskušam privzeti njihovo kulturo.« Sheikhomar je šel znova v šolo, da bi se še lahko učil jezika. Zdaj se lahko pogovarja s katerimkoli Italijanom in ni pod pritiskom, ko govorii. »Rad imam Italijo, rad imam to kulturo in rad imam tukajšnje ljudi.«

PRIPADATI DRUŽBI IN PRISPEVATI ZANJO

Zdaj hodi Sheikhomar v šolo v Folignu, da zaključi šolanje. Dela kot kuhar v restavraciji v Folignu. Dela kot prostovoljec pri Karitasu, da pomaga drugim beguncem, da se integrirajo v Folignu. Zdaj ima dovoljenje, da ostane v Italiji pod humanitarno zaščito. Rad bi postal mehanik ali nogometniš. Je tudi v dramski skupini ZOE GARAGE v ZUT. Je v glasbenem bendu, ki igra tradicionalno afriško glasbo pomešano z jazzom, ki so ga ustanovili leta 2016 v Folignu. Imenuje se »Fran Scorpius«. V bendu je pet Gambijcev in tudi dva Italijana. Med njimi je ugleden pianist Giovanni Guide. Sheikhomar ima med Italijani veliko prijateljev. Prijazni so z njim, obravnavajo ga kot brata in prijatelja. Tudi on jih ima zelo rad. »Boril sem se in tvegal življenje, da bi prišel sem. To ne pomeni, da svoje dežele nimam rad. Rad jo imam nadvse in nadvse imam rad svojo družino. In rad bi se združil z njimi. A ko kaj načrtujete, ne pozabite, da tudi Bog načrtuje za vas nekaj drugega. Nikoli nisem želel zapustiti družine, a nihče ne ve, kaj se lahko zgodi jutri in kakšne bodo težave. Ko si v težavah, poskušaj se z njimi spoprijeti, kajti življenje je dragoceno.«

»Svojo deželo sem zapustil, da bi bil varen. Potoval sem tako daleč proč. Na poti sem se veliko naučil, preveč, bi rekel. Videl sem reči, ki jih niti v sanjah

nisem pričakoval. Izkusil sem življenje. Naučil sem se razumeti ljudi. Naučil sem se, kaj se godi v posameznih predelih sveta. *Naučil sem se imeti rad.* Zdaj sem v Italiji.«

»Tu so ljudje, ki me cenijo, eni me cenijo, drugi ne. Pa saj nas ne morejo imeti vsi radi! Tu smo z razlogom. Nekateri razumejo. Drugi ne. Ustavljam me na cesti in pravijo: »Črnuh, pojdi tja, od koder si prišel.« To so ljudje, ki ne znajo imeti radi. To so ljudje, ki ne vedo, kako zelo je življenje lahko težko. Če vas zmerjajo, trpite, a kljub temu je vredno poskusiti zgraditi si življenje. Danes se godi toliko slabih reči, vse zaradi sovraštva.

Poskušajmo skupaj zgraditi svet ljubezni. Kot pravijo: Združeni smo močnejši, razdrženi pademo. Naj na svet pade dež ljubezni.«

»Ko je težko, poskušaj se spoprijeti s težavami, kajti življenje je dragoceno.«

**»Ko je težko,
se poskušaj spoprijeti
s težavami, kajti
življenje je
dragoceno.«**